

Опівнічна меса. Книга 1.5

КУПИТИ

Тайлер і Поппі повертаються!

Продовження, що розриває серце, змушує замислитися і вражає своєю неймовірною красою.

Минуло три роки, відтоді як Поппі та отець Белл одружилися. Тайлер покинув церкву і відчайдушно намагається знайти своє покликання поза служінням Богу. Пристрасть між Поппі й Тайлером почала згасати, та полум'я провини пожирає його за кожну мить, яку він не проводить зі своєю солодкою, як заборонений плід, Поппі. Проте, торкаючись її шкіри, він досі відчувається грішним та брудним. І якщо шлях до пекла прокладений крізь її вуста, то нехай його виженуть з раю.

*Усім ягням в усьому світі. Дякую,
що були частиною цієї подорожі.*

ПРОЛОГ

Іноді здається, що мене переслідують привиди мого минулого «я». Маленького хлопчика, що колись після кошмару забігав до сестриної кімнати. Підлітка, який знімав ту саму сестру з крокви в батьківському гаражі. Студента коледжу, який топив свій біль в агресивному сексі й віскі.

А потім — парафіяльного священника, який не втримався, щоб не закохатися.

Я відчуваю, як вони тісняться позаду мене, коли йду крізь засаджений деревами кампус Принстона. Чую їхній шепіт, коли кохаюся зі своєю дружиною.

Бачу їх, коли заплюшую очі і стаю навколішки, щоб помолитися. З усіх привидів, що переслідують мене, найближче тримається священник, з ранку й до ночі не відстає ні на крок. Саме він нагадує про мої гріхи, про все, що я покинув, про кожную сторону мого світського життя, що тепер здається пласкою, безбарвною та дріб'язковою.

Саме священник нагадує мені боятися покарання. Наче я вже не боюся.

Та я ніколи б не подумав, що моє покарання настане так скоро.

ОДИН

Місячне світло прозорим водоспадом лилося в кімнату, розтікаючись густою плямою по підлозі. Вже годину я нерухомо дивився на те сяйво, намагаючись заснути, та сон ніяк не приходив. Натомість розум без упину

перебирав аргументи проти теологічного теїзму й прокручував у пам'яті цитати з Фоми Аквінського.

Мабуть, це одна з небезпек роботи над дисертацією.

Я перекотився на бік, аби бути ближче до Поппі, моєї дружини та мого ягняти, яка наразі спала глибоким сном, відвернувшись від мене й підтягнувши коліна до грудей. Я провів рукою по вигину її стегна, по мереживу шортів, що лоскотали мені долоню й повільно, але невпинно відводили думки від давно покійних католицьких філософів.

Я підсунувся ближче, припавши губами до її шиї ззаду й пригорнувшись до неї всім тілом. Вона була тепла. М'яка.

Пахла лавандою.

Моя.

Навіть після трьох років шлюбу це слово досі пронизувало мене — боляче ранило своєю неймовірною красою, захопленням і подивом. Ця жінка — витончена, цілеспрямована, до біса розумна— обрала мене. І зараз у мене була ерекція.

Дуже сильна.

Хотілося розбудити її. Перекотити на спину і впертися коліном між її стегон. Хотілося підчепити пальцем шортики й відтягнути їх убік, а потім увійти в неї. Хотілося трахати її, доки не кінчу, а потім — знову. Чорт, хотілося трахати її день і ніч, аж доки за кілька днів ми не поїдемо до мастку її батьків у Нью-порті на День подяки.

Через наближення дедлайну моєї дисертації та завантаженість Поппі на роботі ми часто залишалися одне без одного ночами впродовж останнього року. І тепер я постійно жив із глибоким, ниючим бажанням десь у шлунку — голодом, який не зникав повністю навіть після сексу. Поппі піджартувувала з того, що цього року наше інтимне життя то вирує, то затихає зовсім, і я щиро сподівався, що за цими словами не ховається глибоке невдоволення. Бо я точно був цим невдоволений і знав це напевне. І все через мою дисертацію. Тож, певною мірою, я був сам винен, і від того страждав ще більше. Проте цей проєкт був вершиною останніх чотирьох років мого навчання, піком нового, післяклерикального етапу мого життя. Це було захопливо, змістовно й чарівно — ті довгі, мовчазні ночі в моїй

бібліотечній комірчині приносили справжній спокій і задоволення. Нарешті я опинився в тій заповненій науковою печері, про яку так довго мріяв. Просто... чому це мало відбутися коштом мого часу з Поппі?

Той вечір став утіленням нашого нового життя. Вдень вона надіслала мені повідомлення:

Повертайся сьогодні раніше. Мені не терпиться розповісти тобі про свій день!

Рекомендована література

Святий. Книга 3

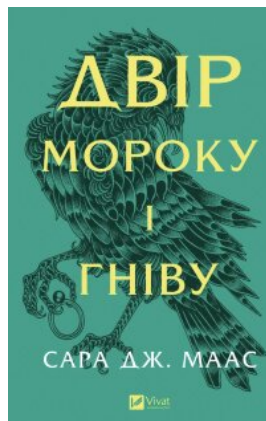
Священник. Книга 1

Гришник. Книга 2

Глорія. Книга 2.5

Двір мороку і гніву.
Книга 2

Необхідні речі

Перейти до категорії
Проза

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ